

بجگله سوگین

گرڈپنیج اس انگلپسی تر خُونوئے: سرور شاه ارکان

وابنپن نوبھند

۱۰ جولای ۲۰۱۹

یہ وخت اند فُذج نہ فُذج یہ پیرکے چارک ات یگہ پیرکے یرنک پن فُخ. ید چارک واین
کارفُذج (سیپتک، قدیرم ات، پکال ات نوبھندک ات دپقبن جور کبنت) ات ید یرنک پے چید اند
رُپبجے چورج.

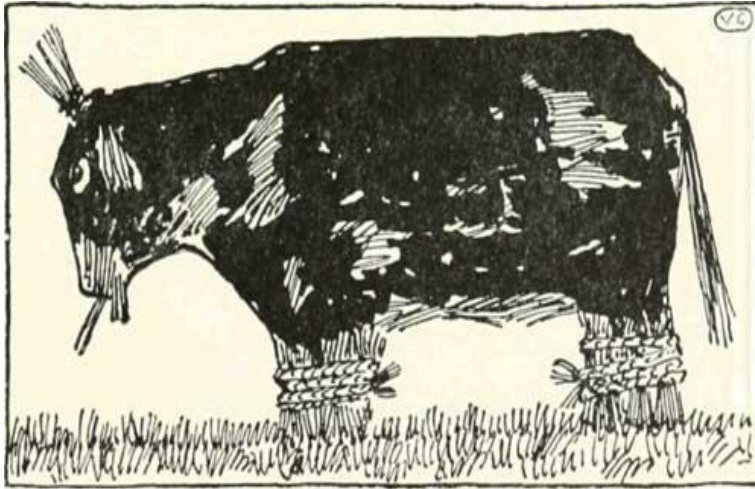
دھڈن دس غریب ات نادار فُخ ادے اچب پن یہ چیزب ذخیرہ چیداو نہ فہرڈاڈج، ہر چیزپن
پپڈا خہ چورج، یو خرچ ات خوراک تے تویج ات دگہ یہ چیزب نہ رپڈج ادے یہ روزے
مبادا یرد پس انداز کن پن.

آخر ارد، دم یرنک حلق بہ تہنگ یادد، خو دڈے بشہند فکرے چود.

"چارک، چس ترود"، یہ یہ قیود، یہ واینبن نوبھند مورد جور کے، خو وے تنہ رہ
ناش نئح مال.

"چیز ارد، توت ڈبون سپخ-آ!"، ید چارکے لود، "تو چیز خبے اس دے واینبن نوبھند
ونے؟"

"اچب بیدرک فکرے گہ مہک!"، ید یرنکے لود، "تو کار ییو مورد جورچیداو. وُز تہ
فہم ام یو چیز ارد بہ کار."

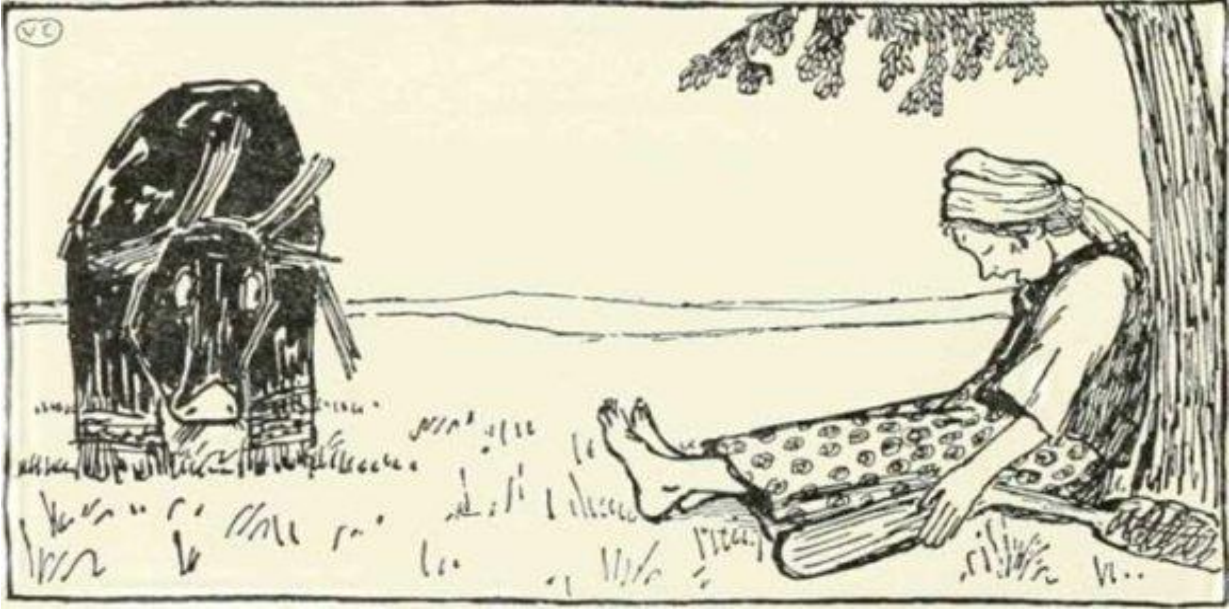

ید مسکین چارک دم یرنک قتے
چیر کبنت؟

ید کارے سر چود، ڈارگبنے
تنبنت، دیقے پے یکدگر چود
چُست خو واینے مس خبنت دپق
تے قیست.

دڈ ید چارک توید تر جنگھل،
ایلھف ناش نئحے اس ناشبن تے

جمع چود خو قودے، دڈے خب دے تبود خو مالتے گہ دے واینبن نوبھند ارد.

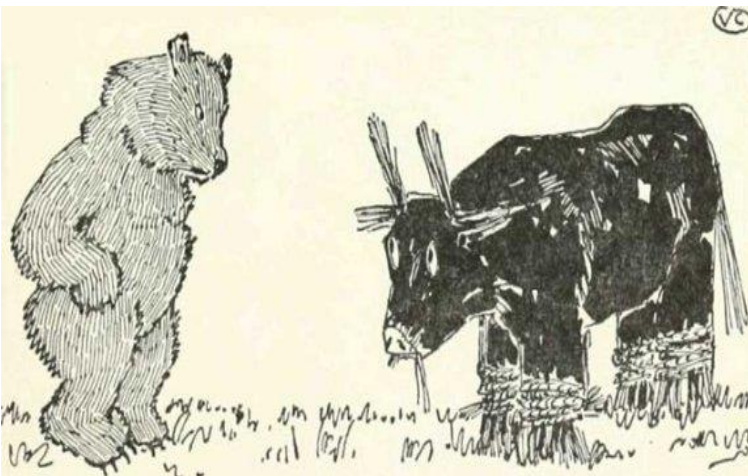

بنهٔ نرجهٔ، ات وختب اس وے سحرؤے، ید یرنک خو چهرخ ات پُشکبے جمع چود،
دبھے ڈادے خو تر سیفد، ات دے وابنبن نوبهٔد گه ےے چود پس خابٹ گتھل خو یدے تر
ےے جنگھل دے پنیداو. دے ےے ڈاد ےے سقّھه زار اند مبخ ات خبٹ ناست ےے برک بیر اند
خو درو ژببخ ست، ات دے وابنبن نوبهٔد ارد ته ساز لؤد:

" چررا کے! ، چررا کے! خلیک نوبهٔدک ات وژ ژببخ ام!"

" چررا کے! ، چررا کے! خلیک نوبهٔدک ات وژ ژببخ ام!"

وختای ادے ید یرنک ژبپتاو ات ساز لؤد اند قَد، وم کھل وایسطه-وایسطه ار تگافهٔج درو

خهٔد خو ڈاد تر خویرم. وختای

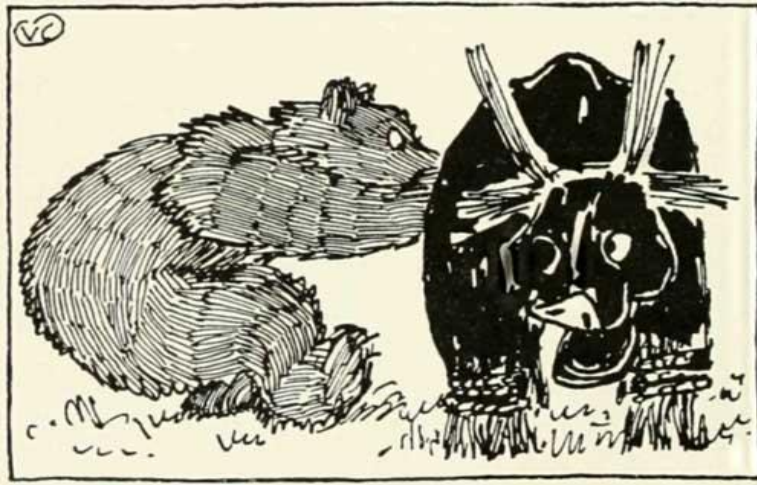
ادے ید خویرم اند قَد، اس جنگھل،
اس دبف چناربن گنه ےے یوربن
تر دے نوبهٔد خبز دوه چود،
یت تر دے پرا خودے ےے
پببخت:

توت چھی؟ گھپ ڈه! تولو مو
رد!"

ات ید نوبھند لودے:

" وُز اُم اره ساله نوبھند، وُز اُم اس وابتن جور سُدجبن ات مو تنه ره گه ناش نئخ مالچبن." "آه!"، ید یوربنے لود، تو یت اس وابتن ات تو تنه ره گه ناش نئخ مالچبن-نه؟ تهم شچ کو دوندکب ناش نئخ مو رد دهک، وُز مس مے خو کینه ڈابنخ ارد مال اُم!" "تهم ایلھف خو رد زے"، ید نوبھند لودے، ات ید یوربن پے دندے یت خو ناش نئخ درو تیژد سَت.

ید تیژدے خو تیژدے، دڈے خو دُندونبن قتے انجوقد خو فا درو تیژد سَت، هر خوندے خه

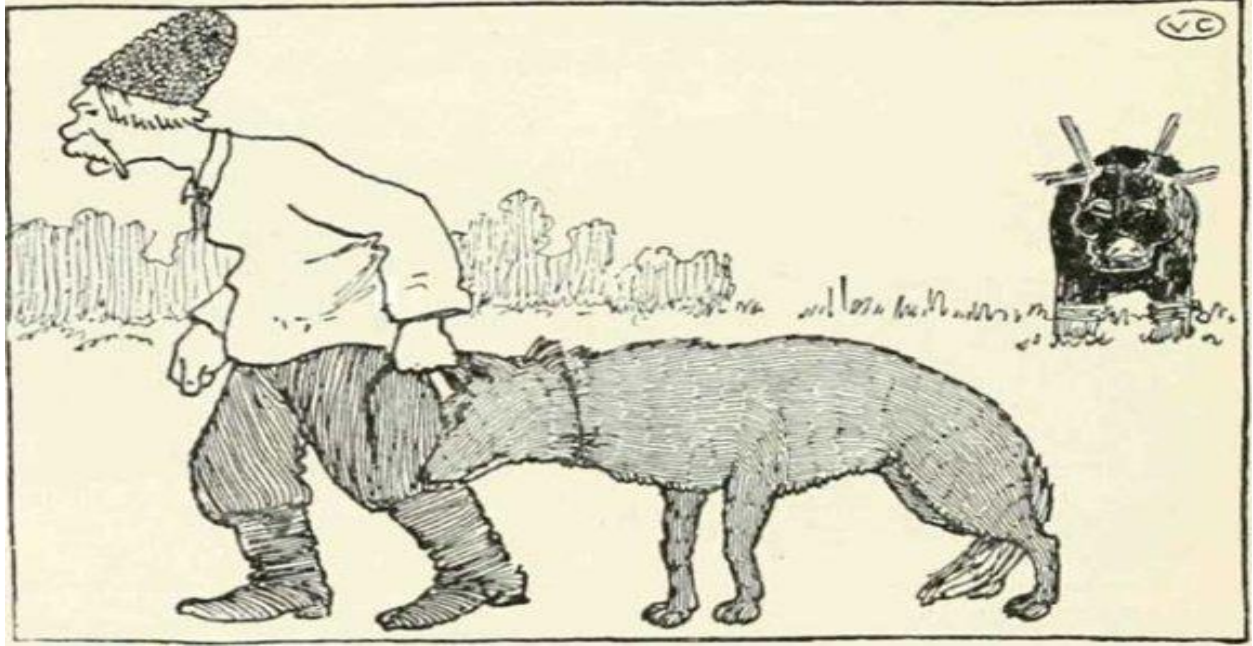

چود، نه یدے ناش نئخ نبنفبن ات نه یدے خو اس دے وابتن نوبھند تے زبنتاو قهرڈاد. ید یوربن خوندے زورادخ چود، اس دے نوبھند تے یدے خو نبنفبنتاو نه قهرڈاد. دڈے دے نوبھند ارد درو زارگے سَت، کو لھک مو ات ید نوبھند دے یدے پس خاٹ درو کَرئبنت ڈاد، خڈای دوند فھمت دے ته شچ تر که یدست.

ات ید یرنک اس خورم اند اگه سَت، چاست ادے دے نوبھند درک نست.

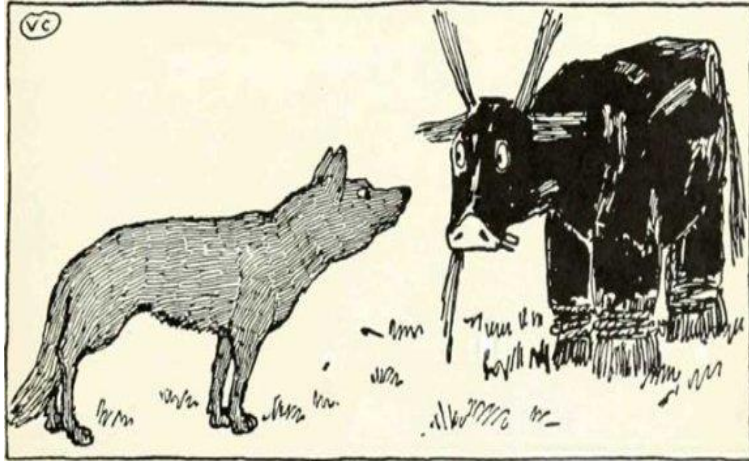
"آه، عجب اباته یرنک اُم وُز!"، دم وُی ولے اندوید، ات فکرے یدے چود یو نوبھند بغبر تر چیدھج توید."

ید دڈ فربنستے خو چهرخ ات پفشکینے جمع چود، دپھے ڈادے خو تر سیفد خو ژئبنته- ژئبنت تاید تر چید، ات دے نوبھندے حویلے چوره پراندے اند وینت، ات یوربن دے تے لدھق، ید یرنک تیزب دبد تر چید خو مو سیفد چار اردے لود: "اے چارک!"، چس!، چس! ید نوبھندے ماش ارد یوربن قود، نبنتے خو کَر دے!"

ات بید اندے تو ید چارک سہم بر سہم زبڈ تر فُج، دے یوربنے اس دے نوبہند تے زبنت
خو دے یے خُبنت فوست، خو دڈے تر عجد دے بزید.

دے یگہ سحرکے بنینبخکب، ید کمپیر فا خو چہرخ ات پُشکبنے جمع چود، دبقے ڈادے خو
تر سیقڈ، ات دے نوبہند گہ یے چود پس خاب کتھل خو یادے تر یے دہبنت دے پئیداو.
دے یے ڈاد یے سقخہ زار اند مبخ ات خُبنت ناست یے بقے تے خو درو ژببخ ست، ات دے
وابنن نوبہند ارد تہ ساز لوقد:

"چرا کے!، چرا کے! خلیک
نوبہندک ات وژ ژببخ أم!"
"چرا کے!، چرا کے! خلیک
نوبہندک ات وژ ژببخ أم!"

ات وختای ادے یہ ژبپتاو اند قَد، وم کھل وایسطہ-وایسطہ ار تگافہج درو خہقڈ فد خو ڈاد
تر خویرم. وختای ادے یہ خویرم اند قَد، اس جنگھل، اس دبق چنارین گنہ یے بنین وورج
تر دے نوبہند خبز دوے چود، یت تر دے پرا خو دے یے پببخت:

توت چھی؟ یہ، لو موردا!"

"وژ أم ارہ سالہ نوبہند، وژ أم اس وابن جور سڈجن ات مو تنہ رہ گہ ناش نئخ مالچبن."

ید نوبھندے لود:

"آہ ، تو تنہ رہ ناش نئح مالچین، نی نہ؟ تھم شج دوندکٹ ناش نئح مور دھک، وُز مس خورد مال أم!"

"تھم ایلھف خورد زے"، ید نوبھندے لود.

ات ید وورج پے دندے یت خو ناش نئح درو تیژد سَت. ید تیژدے خو تیژدے، دثے خو ڈندونین قتے انجوقد خو فا درو تیژد ڈاد، هر خوندے خہ چود، خویے دگہ اس دے نوبھند تے زبنتاو نہ فھرڈاد. ید وورج خوندے زورادخ ڈاد، اس دے نوبھند تے یے خو نیبئفبنتاو نہ فھرڈاد، ات ید نوبھند دے یے پس خابٹ کربنت تر چیدھج.

وختای ادے ید یرنک اس خورم اند اگہ سَت، دے نوبھند درک نست، ید عَسپ سُدج.

"بغبر مو نوبھند فا تویج تر چید!"، یدے لود؛ " وُز سأم تر چید جس أم."

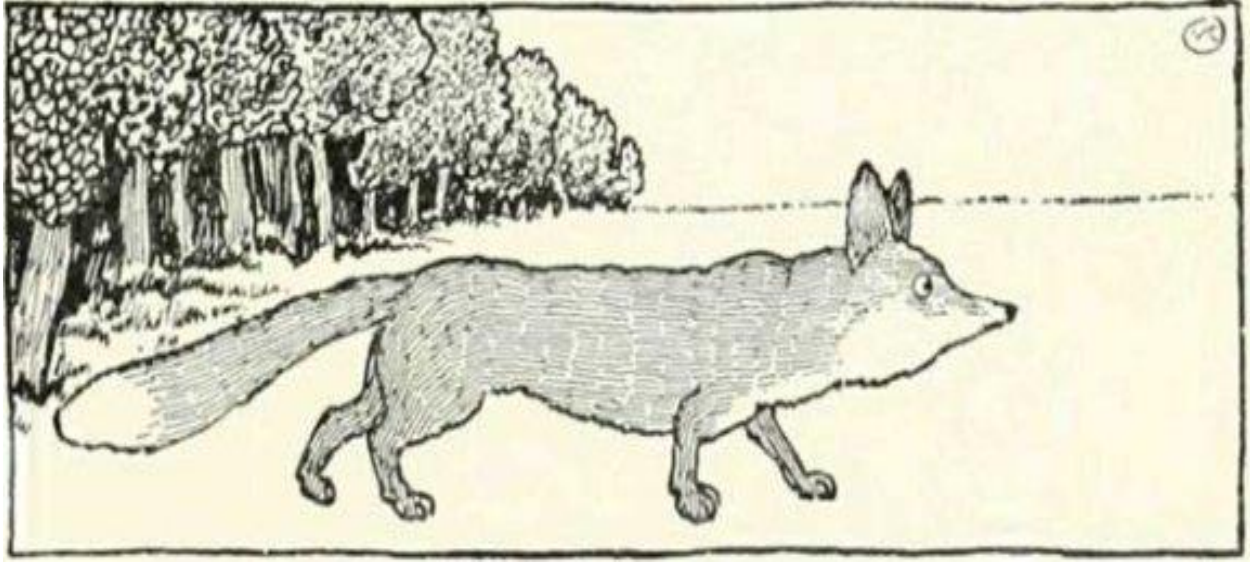
ید یت تر چید، خو حیرونٹ ربد، دے جھت ادے ید نوبھند غجید پراندے یت ید وورج غل دے تے چُست. یہ دوع ڈاد تر چید ، خو موی سفید چار اردے لود: " اے چارک!"، جس!، جس! ید نوبھندے ماش ارد وورج فود، نبتے خو گور دے!"

ات ید چارک سراسیمہ یٹ زبُد تر فَج، دے وورجے اس دے نوبھند تے زبنت خودے یے خبنت فوست، دثے دے مس تر غجید بزید.

دے ارہ بیوم مہٹ اند، ید کمپیر فا خو چھر خ ات پُشکینے زابنت، ڈادے دبف خو ترسیقد، ات دے نوبھند گہ یے چود پس خابٹ (خو یٹ) کُتھل خو یادے دے تر یے چررا گاہ پئیداو. ات خبٹ ناست یے بقے تے خو درو ژبیخ سَت، ات دے وابین نوبھند ارد تہ ساز لوقد:

" چررا کے! ، چررا کے! خُلیک نوبھندک ات وُز ژبیخ أم!"

" چررا کے! ، چررا کے! خُلیک نوبھندک ات وُز ژبیخ أم!"

ات وختای اده یه ژپتاو اند فد، وم کهل وایسطه-وایسطه ار تگافهچ درو خهقد فد خو داد
تر خوړم. ات اک دندے، یه روپخک ژنبنته ژنبنته یت تر دے نوبهند خبز خو دے یه
پېنخت:

توت چهی؟"

" وُز أم اره ساله نوبهند، وُز أم اس وایس جور سُدجین ات مو تنه ره گه ناش نئخ مالچین."
ید نوبهندے لود:

"تھم شیج دوندکب ناش نئخ مور ددهک، وُز مس خورد ارد مال أم، وختای اده گدین ات
وبف بخین ین مو یئب چینت، موپن گیر داد خو دژین موذابنخ ایلهف پتند(پتد)!"
"تھم زے ایلهف خو رد"، ید نوبهندے لود.

ات ید روپخ په دے نذافد خو، خو ښدوښن قته دے ناش نئخ درو تیژد ست. ید تیژدے
خو تیژدے، هر څوندے څه چود، خو ښدوښن په اس دے نوبهندتے ښنبنتاو نه قهرداد، ات
ید نوبهند دمه مس کرښت خو یاده تر چید.

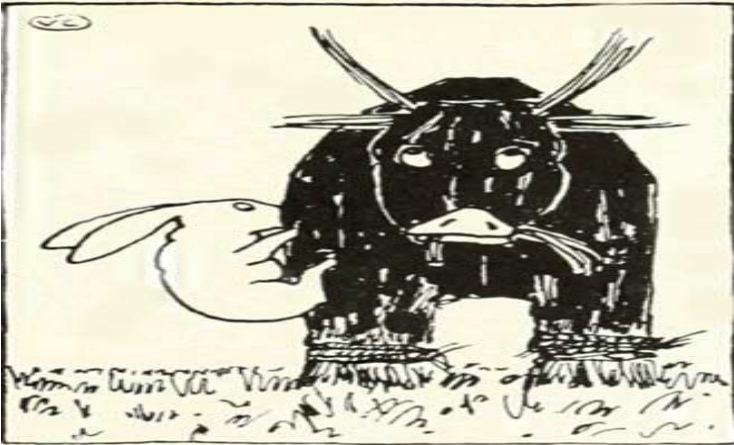
وختای اده ید ړنک اس خوړم اند اگه ست، دے نوبهند درک یه جار ب نست.

" بغير مو نوبهند قاتویج تر چید!"، ید ړنک فکرے چود؛ " وُز سأم تیزدے تر چید کو
چس أم یو ترم-آنی."

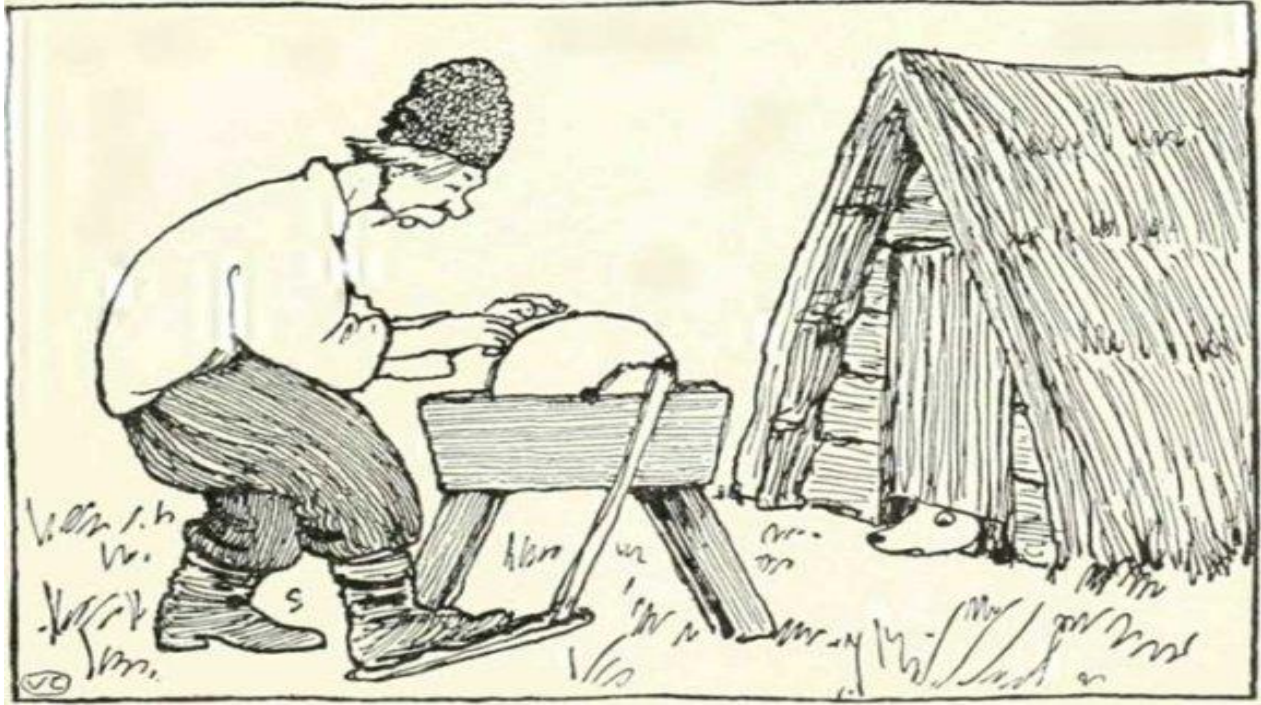
یدیت ترچید، چاست ادے ید نوبھند غل چبن جیخ پراندے ورو فچ ات یے روپخ دے تے
 چُست. یہ رنک فا دوے ڈاد تر چید خو موئی سفید چار اردے لود: "اے چارک!"، چس!
 چس! ید نوبھندے مے تاف ماش ارد روپخک فود، نبتے خو گر دم!"

ات ید چارک زبڈ تر فچ، دم روپچے اس دے نوبھند تے نینفبنت، خودمے مس دپف دگہ
 پن دستور پتنود ارغجید درون. ید رنک ات چارک، اک دے چل تے پن، بنٹم انجوقد خو
 وم پن مس ترغجید بزید.

دم رنک ات دے چارک اردے شیچ
 خذای ڈاڈج، دھڈ اس خوشے خو
 پوست اند نہ وزپن.

وختای اده ید چارک ده یوربن ات ده بنین وورج ات دم روپٹک ات دم بنٹمه
 بشهندب ارعجید بزید. ید چارک دڈ دہف حیونبن پراندے یت خو، خو چند درو تیزچید ست
 ات دھڈبن ورخطا ست خو ییو ییو بن اس ده چارک درو پپنخت ڈاد. اولے، ید یوربن
 پپنخت:

”باپک، کو لو مورده، تو چیز ارد خو چند تیزے؟“

”تو گر ام خو پوست ام تو، دڈ اس تو پوست خورد پوستین انخ ام ات خو کمپیر ارد یہ
 کلتہ چہ یک“

”آه، باپک تو قبول سام، پوست مو مہک! ید بیدے سود اگہ تو مو بیت خہ کنے ات وُز
 تہم تورده لپٹ عسل فہ ام.“

”لپ بشهند، چس ام کو تو-تہ فہرے یا نی“، دڈے ده یوربن بیت چود خو ید توید. ات
 ید چارک فا خو چند درو تیز چید ست. ات ید وورج گہنت تر ده خو لودے:

”باپک، تو چیز ارد خو چند تیز کنے؟“

”تو گر ام خو پوست ام تو، دڈ اس تو پوست خورد زمستونے پکال جور ام.“

”آه، باپک تو قبول سام، پوست مو مہک! ید بیدے سود اگہ تو مو بیت خہ کنے ات وُز
 تہم تورده یے ایلہف مزبن ات وهرگ بڈبن فہ ام.“

” بشھند، چس اُم کو تو۔ تہ فہرے یا نی،“ دڈے دے وورج پیٹ چود خو ید مس توید۔
 ات ید چارک فا خو چئد درو تیزچید سَت۔

ات ید روپخک خو نُسکے اس غجید تاق اند زواست خو دے چارکے پیبخت:

” مو مہربون بابک، لو مورد،
 تو چیز جہت خو چئد تیز
 کنے؟“

” خَلک روپخکن،“ ید چارکے
 لود، ” وپفا اند لپ نہرم پوست،
 گرڈن بند ات کخای پکول۔ارد،
 دے جہت پوست اُم تو!“

”آہ، پوست مو مہک، مو مہربون بابک، ات وُز تہم تورڈ لپٹ چُبن ات چبنین فہ اُم اگہ
 پیٹ مو خہ کنے!“

” بشھند، وُز فہم اُم روپخک تہ لپ مکارے کبنت ات چس اُم کو تو۔ تہ راست لوقے یا
 دروغ،“ دڈے دم مس پیٹ چود خو ید تاید۔

ید بِنٹم تاقہٹ ربد ات ید چارک فا خو چئد درو تیز چید سَت، شچ دم بِنٹم نوبہت۔

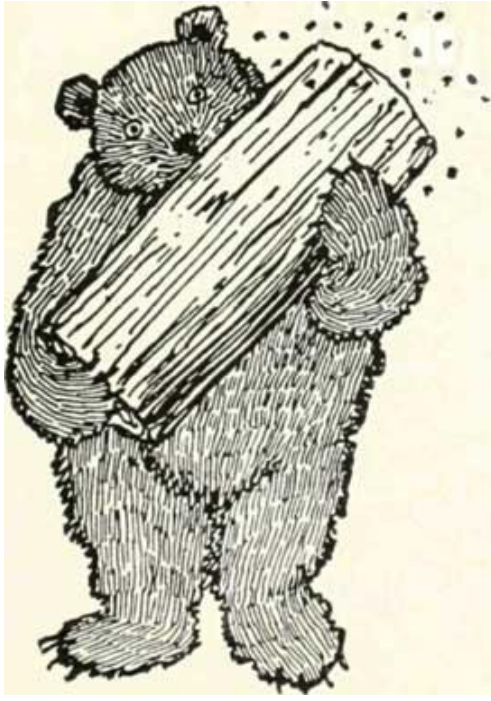
” تو چیز ارد دسگہ کنے؟“، ید بِنٹمکے پیبخت، ات ید چارکے لود:

” خَلک بِنٹمنین اند، لپ خُب ات نہرم ات ملایم ات گہرم پوست۔ اس تو پوست بشھند
 دستبیلہ بن زمستون جبفا ارد انخام!

”آہ، مو مہربون بابک! پوست مو مہک، ات وُز تہم تورڈ فہ کرم ات کُلپے فہ اُم اگہ تو
 پیٹ مو خہ کنے!“

” بشھند، چس اُم کو تو۔ تہ فہری یا نی؟“، دڈے دم پیٹ چود خو ید گہ مس زبَد خو تاید۔

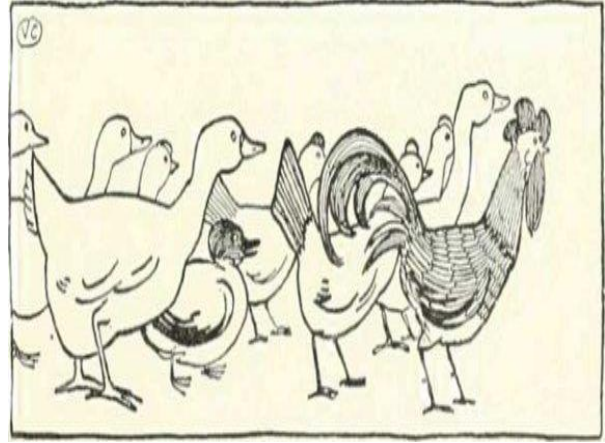
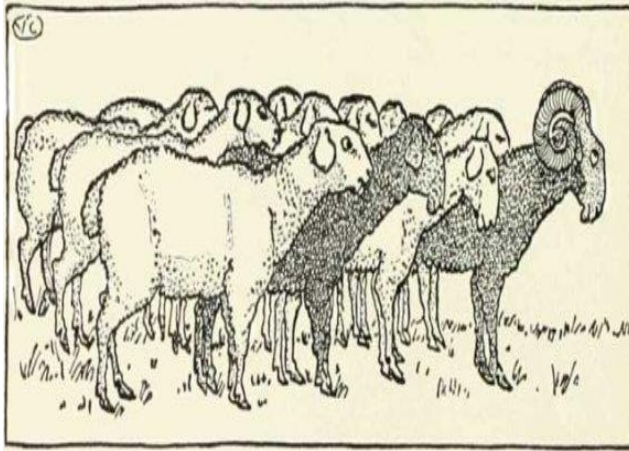
بنہب سَت ات، ید یرنک ات دم چاربن سَت بِنفداو، ات اس وے سحر وے بنینبخت، هر
 چہی خہ دبفا دقے تے ”ڈررررر!“ رندک ڈید۔

”چارک!، چارک!“، ید رنک قیودے، ” هر چھی خه
پے دقے رندک ڈید؛ سه چس ید کو چھی فد!“

ید چارک نبتوید تر فج، ات یوربن عسل خمودک
قتے غل وروفج. ید چارک دے عسل خمودکے اس
دے یوربن پرچوفا.

ید چارک غل تر خو بیربج نه فرییت اته فا اس
دقے ”ڈرررر!“ رندک صدا یت. ید چارک چوبنتے
تر درگاه ات وورج غل رمه قتے حویلے یند. ات
دے دهم تے روپخک قازبن قتے یاڈد، چوبنتے بنتم
پے دهم گرم ات گلپے یت، یہ مس حاضر ست. دے

چارک ات رنک اند شج فنه خرچ ات خوراک جمع سڈج، جای دے رد پیدآ نه سؤد.

ید موی سفید، لپ خوش ست، ید کمپیرک مس لپ خوش ست. دهڈین دپف ایلھف مالبن
ات ستوربن پن پرڈاد خو دپف ارد یے چیز گه بکارے نه فد ات بشهندب پن بای ست.

ات دے واببن نوبھندن لھکچود پے خیر اند، ید کینه ست، دڈ ربنت خو پبنت-پبنت
ست.

صورتبن بن: ازود اند زابنج سخ

غلث مس یت.....